

ROMANIA
teca PALATUL CULTURII
Arad
50 bani Posta

REVISTĂ LITERARĂ
reportaj - satiră - umor
Inregistrată Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
Str. Alecsandri 5.

ABONAMENTE:
In oraș: 150 lei anual. In
județ: 120 lei anual, 500 lei
pt. întreprinderile mijlocii
1000 lei anual pt. marile
întreprinderi

La un pahar de vorbă...

— Din viața cu și fără haz a... glumelor —

— Dă-mi niște țigări pentru nevastă-meă!
— „Virginia“?
— Nu, Mița!

Un provincial întreabă pe un conșățean:
— D-la pleci foarte des la București, spune-mi cât te costă o asemenea călătorie?
— Depinde! Când plec cu nevesta mă costă 10 000 și când plec singur vreo 15-20 000.

— A murit bărbatul lui madam Vasilescu.
— E al treilea bărbat care-i moare! Ce nenorocire!
— Da, ce nenorocire pentru al patrulea!

— Moșule, la vârsta dumitale ai putea bine să bei lapte decât vin.
— Am să beau lapte copilie când aceluia vor manca struguri în loc de vorbă.

— Tocurile înalte au fost inventate de o cuconiță foarte scundă, pe care toți o sărutau pe frunte!

Un tânăr candidat la însurătoare întreabă pe un mucalit:
— Ce este logodna?
— Urmarea unei imprudențe.
— Ce este căsătoria?
— Continuarea forțată a imprudenței.
— Ce este trăsura de cununie?
— Dricul libertății.
— Ce este divorțul?
— Revenirea la viață dintr-o moarte uitată.

— Eu seamăn așa de mult cu frații mei gemeni încât de câte ori unul din noi face câte o prostie tata ne ia bătă pe amândoi ca să nu se în-

— De ce ai furat 100.000 de lei?
— Imi trebuiau banii aceștia, zice zădărnicele judecătoresc. Voiam să i dau garanție la o bancă unde urma să intru cașier.
— Cântă ca o sirenă!...
— Da! Ca o sirenă de aur mobil.

— Știți ultima noutate? Lulu s-a măritat cu Mișu Păcoceanu.
— Imposibil! e doar acela cu care a fost logodită.

— De doi ani nu l-am mai văzut un cuvânt soțel mele.

— De ce?
— Ca să n'o întrerup.
— Nevasta mi-a născut un băețel.
— Bravo! Felicitările noastre, ar trebui să udăm acest fericit eveniment.
— A luat o înainte băețușul meu, ia uități-vă ce mi-a făcut pe haină.
— Are ochi frumoși!
— Nu sunt ai ei. S'a măritat cu un oculist și el i-a făcut.

Costel are o surioară mai mare. Mămica se întoarce acasă. Costel îi iese în cale vesel, s'o sărute. Surioara nu se mișcă de lângă păpușe.
— Bine, Fișto, o dojenește mămica, uite ce drăgălaș e Costel. Tu de ce nu vii înaintea mea să mă săruți.
— Păi, mămico, eu n'am spart vasul de flori din salon.

— Pe onoarea ta?
— Pe onoarea mea!
— Hai să facem pariu!
— Onoarea mi-o dau, dar prinsoare nu fac.

— Draga mea, astăzi când implinești 25 ani, te rog să-mi permiți să îți ofer acest colier cu 25 de perle veritabile. Câte una de fiecare an.
— Vai, dragul meu, sunt foarte rușinată, dar trebuie să îți mărturisesc că am 32 de ani!...

— Ieșeanu a ajuns milionar. Cineva îl felicită pentru felul cum servește la mesă șeful chelnerilor.
— E foarte bine maitre d'hotel al tău.
— Te cred și eu. E fostul meu stăpân.

— La un club din localitate, șeful localului îi spunea unui prieten.
— Eri seară am prins la masa de joc un trișor.
— Desigur, că l'ai dat imediat pe ușe afară?
— Nu încă... Nu i am prins toate trucurile!...

Pe terasa unui mare hotel din Elveția.
Chelnerul servește micul dejun: o cană cu lapte, cafea și câteva tartine cu unt.
Domnul surăzător întreabă:
— Cred că nu e din laptele cu care americana dela parter își ia baia...
Chelnerul foarte sincer:

— O! nu domnule! Pe acela îl vîndem în oraș.

— Ce ideie năstrășnică pe capul tău! Să îți vopsești automobilul pe o parte verde și pe cealaltă roșu...
— Dar de loc... Am făcut-o din prudență. Gândește-te că în caz de accident toți martorii se vor contrazice.

Un cal și un măgar își dispută întâietatea. Celul e mândru de prestigiul lui. Dar măgarul ripostează:
— Mândria ta e ridicolă. Pe voi caii va vor d-știința în curând automobilele! Pe când măgarii... vor fi totdeauna pe pământ!

— Fiece ban ce posed, este câștigat în mod cinstit!
Amicul: — De cine?

— Profesorul: Cine era tatăl lui Carol al V-lea?
Elevul: Carol al IV-lea.
— Profesorul: Bine. Dar tatăl lui Francisc I iu cine era?
Elevul: Francisc zero.

Care e deosebirea între un om curejos și un om discret?
— Omul curajos te injură în față pe când cel discret la telefon.

— Popescu U. Aristide spune-mi te rog două lucruri cari nu existau acum o sută de ani.
— Eu și d-voastră d-le profesor.

— Domnule nu înțeleg cum te poți însura cu o femeie atât de urâtă. Cred că e cea mai urâtă femeie de pe glob.
— Dragul meu, pentru asta primesc patru milioane daune interese, plus diverse moșteniri.

Doi prieteni se întâlnesc pe Calea Victoriei.
— Ai auzit ce nenorocire i s'a întâmplat lui Niculescu?
— Nu, ce s'a întâmplat?
— Închipuște-ți nenorocitul a fugit cu nevastă-meă.

La biroul populației funcționarul se adresează unui cetățean venit să-și scoată carnetul de identitate.
— Văd că n'ai pus în declarație dacă ești căsătorit sau nu!
— Ba da, am pus o cruce în dreptul numelui meu. Înțelege o: cine ce înseamnă asta...

Tigăruța și ordonanța

Intr'un oraș dela mare,
Mi se pare la Constanța,
Un țigan ajuns și el,
Să facă pe ordonanța.

Intr'o seară ofițerul,
Înainte de plecare,
Cheamă la sine ordonanța,
Și îi spuse cu glas tare:

— Măi Culae, vezi de casă!..
Pe când vin eu din oraș,
Ai aici doi lei, să-mi cuperi,
Chibrituri pentru lămpaș.

Dar, vezi, să s'aprindă toate,
Să nu fie umezite...
Că-ți întind pielea c'o bătă
Pân'ți oi face o în chibrite!...

— Înțales, să trăiți, zise țiganul,
Stând drept ca și-o lumânare...
Și cu mâna la capelă,
Îi trase o salutare.

S'a'ntors din oraș și domnul
Ofițer, la miezul nopții,
Iar țiganul ordonanța,
Îl aștepta în fața porții.

— „Cumpărat ai mă Culae,
Chibrituri, pe cum ți am spus?...
— „Să trăiți am cumpărat
Și pe masă vi le-am pus!...

— Nu sunt umeze, s'aprind?
... Le'ncercai chiar dinadins
Și vă spun că i bună marfă,
Căci toate... toate s'au aprins!...

C. Mnerie

In lada

— Ce stai badeo în cărare
C'afară frigul e mare?
Vin 'la mândra — vin în casă
Că bărbatul nu i acasă

Vino aici șezi lângă mine
Că pân 'la noapte nu vine.
Vino dă-mi un sărutat
Că el are lucr'n sal.

Dar badișa din cărare
N'asleaptă multă rugare
Vine iute într'n casă
Și-un sărut pe gură i lasă

Dar vai, când le-ar fi mai bine
Iută că bărbatul vine.
Vrea să intre'n casă'n dată
Dară ușa-i incuiată.

— „Măi muere și a mea babă
„Desch de că mi dăgrabă!
— „Vin dragul meu vin „deloc“
„Stai până bog lemne'n joc.

„Prăpăgii mi s vai de mine
„Auzi, că bărbatu și vine.
— „Nu i bai dracu'n el să șadă
„Tu te ascunde aici în lada.

Pe badea'n lada i închide
La bărbat ușa deschide
— „Bună zina boareasă
„Cum de te'ncui zina în casă?

— „M'am închis drăguțul meu
„Și m'am culcat că mi rdu.
— „Eu venii după cojoc
„C'o fost frig să mori pe loc.

„Caută l iu și mi-l adă
„L am pus eri aici în lada.
— „Ba, cojocu'n lada nu-i
„Că-i în fundul podului.

„Du-te singur de fi l ia
„Că eu nu mă pot scula.

Pân 'bărbatul vine jos,
Badea s'a dus săndtos.

Ioniță Opincă.

